

Eric en de vloek van Yogh Soggoth

Eric en de vloek van Yogh Soggoth

F.M. Claessens

**Opgedragen aan alle kinderen
die van een spannend
verhaal houden.**

**Met dank aan Rikie Naafs en Miranda Klap-Claessens voor hun correcties en
aanbevelingen.**

© F.M. Claessens 2023

Uitgegeven via : Mijnbestseller.nl

Ferdinand Claessens

Voorwoord

Alle personen, plaatsen en omstandigheden zijn fictief.

Inspiratiebron voor dit verhaal zijn de verhalen van H.P. Lovecraft en de zogenoemde Cthulhu mythos. Ik heb daar een ‘Nederlands’ tintje aan willen geven en misschien dat het ertoe bijdraagt dat sommige lezers later de mythos verhalen, zoals bedoeld voor volwassenen, gaan lezen. Maar voorop staat plezier en ontspanning.

Ik wens dus iedereen bij deze een aangename leestijd toe.

Ferdinand Claessens,
Roosendaal, maart 2023

Hoofdstuk 1

Gewone mensen

In het dorp Vinkesloot woonde een gewoon gezin. De familie Molenaar bestond uit een vader, moeder en twee kinderen. Eric, de zoon van tien jaar met Michelle, zijn zusje van acht.

Vader Nico werkte op kantoor en was daar veel bezig met het controleren van import en export papieren voor zijn baas. Het was een vrij groot bedrijf met wel zo'n honderd mensen. Voor Eric was het niet zo duidelijk wat dat werk inhield, maar het scheen nogal ingewikkeld te zijn. Het betekende voor vader elke dag vroeg op en vaak laat thuis, iets wat Clara, zijn vrouw, niet altijd op prijs stelde.

Moeder Clara werkte drie dagen in de week als kleuterleidster op een kinderdagverblijf. Ze wilde graag maar drie dagen in die functie zijn, omdat ze ook nog veel werk thuis had. Verder vond ze het fijn om ook aan de kinderen de nodige aandacht te kunnen geven. Vader werkt soms eigenlijk wel meer dan veertig uur in de week, omdat hij ook 's avonds en in het weekend vaak gebeld werd voor allerlei problemen. Een enkele keer kwam het voor dat hij diep in de nacht door een collega werd thuisgebracht, waarna er toch wel van hem verwacht werd dat hij de volgende dag op tijd op kantoor moest zijn.

Clara zuchtte dan weer. "Kun je nu nooit eens dat werk loslaten? Het lijkt wel of je ermee getrouwd bent!" Waarop Nico dan vaak antwoordde met: "Ik doe het heus niet voor mijn plezier hoor, maar er zijn nu eenmaal dingen die niet kunnen wachten. En overwerk betaalt ook niet zo slecht, een extra centje komt altijd wel van pas."

Eric ging naar de enige school in het dorp waar hij al in groep 8 zat. Hij vond het wel fijn om naar school te gaan, zeker omdat meneer Van Dam zo goed les kon geven. Als hij over aardrijkskunde of geschiedenis vertelde zat heel de klas als aan zijn mond gekluisterd.

Verder had hij aardig wat vrienden, zoals Sam, een beetje een nerd, maar toch wel fijn om mee te spelen. Dan had je stoere Bob, een grote en sterke jongen waarmee je liever geen ruzie moest krijgen, want hij kon je zonder probleem

tegen de grond werken. Maar Bob vertoonde zijn kracht alleen maar als hij zijn vrienden wilde verdedigen, niet om anderen opzettelijk kwaad te doen. Wat dat betreft was hij in principe een goezak.

Michelle ging naar diezelfde school maar zat twee groepen lager. Over het algemeen konden Eric en Michelle het goed met elkaar vinden, maar soms hadden ze, zoals bijna alle broers en zussen, ook wel eens behoorlijke ruzie met elkaar. Als ze dan bezig waren riep Clara: “Ik zou jullie zo achter het behang willen plakken, stelletje vervelende malloten.”

Maar als dan alles weer voorbij was zei ze ook: “Ik zou jullie vervelende druiloren toch ook voor geen goud willen missen.”

Vader was over het algemeen wat strenger en als hij thuis was keken ze wel uit om het niet al te bont te maken. Hij kon, als er weer wat onmin tussen hen dreigde te komen, zo donker uit zijn ogen kijken dat ze wisten: “O, nu moeten we even goed oppassen, anders zwaait er wat.”

Dus dan hielden ze zich in om het dan soms buiten uit te vechten als vader of moeder niet in de buurt waren. Maar dat kwam maar zelden voor.